

[Margrete Auken]

sker kan ikke leve med det ansvar, de efterhånden påtager sig ved den viden, de får – jeg behøver ikke at nævne rapporten fra i dag, men den viden, de får – uden at de enten får at vide, at de ikke må sige en brik, eller at de får at vide, at de på eget ansvar videregiver oplysninger.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg tror, at en del af det, der blev sagt, ikke var vendt specielt til mig, men jeg skal sige, at jeg synes, det er urimeligt at kalde offentlighedsloven for en lov med gummiparagraffer. Den har fungeret glimrende og – har jeg da indtryk af – til meget stor tilfredshed nu en årrække. Den står over for en revision, hvor den måske kan gøres endnu bedre; det vil jeg da bestemt ikke bestride.

Når det drejer sig om adgangen til at stille spørgsmål, skal jeg kun tilføje, selv om det er en generel bemærkning, der ikke har noget specielt med justitsministeriet at gøre, at ethvert medlem af folketinget – og det er specielt det, der interesserer, går jeg ud fra, i dette tilfælde – jo kan stille spørgsmål om onsdagen, som det sker i øjeblikket. Det er meget sjældent, at der er ministre, der nægter at svare på dem. Man kan også stille spørgsmål i udvalgene; det sker i meget, meget vidt omfang. Jeg tror derfor, at de muligheder, som folketinget skal have for at kontrollere administrationen, i stort omfang er til stede.

Jeg mener ikke – og det påstår fru Margrete Auken jo heller ikke – at loven om offentlighed i forvaltningen skulle være overtrådt i dette tilfælde. Naturligvis kan jeg ikke gå ind i den konkrete sag i øvrigt. Hvis det drejer sig om den, må spørgsmålene stilles til miljøministeren.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil sige til justitsministeren, at denne sag findes ikke abstrakt, den findes kun dér, hvor den har et indhold. Det, som justitsministeren har gjort nu, er at skærpe usikkerheden for de offentligt ansatte – ikke for os andre, vi skal nok finde ud af det, bare rolig. Der er heldigvis flere og flere mennesker i dette land, der står på pinde for os og hjælper os, de gange hvor vi kommer ind bag hele det gummisystem, som jeg mener den offentlige administration er, så snart noget bliver farligt. Der er ingen tvivl om, at vi

finder ud af det, men det ubehagelige er, at vi kan risikere, at mennesker kommer i klemme, vi kan risikere at få meget, meget ubehagelige sager, hvis det ikke er sådan, at de kan tale frit ud.

Jeg gad nok se, hvordan justitsministeren vil komme til at undgå at behandle de sager, der nu kommer, for der kommer en stribe sager fra de berørte parter oppe ved Limfjorden, det kan jeg forsikre justitsministeren om. Hvordan vil man omgå dette, at der har siddet mennesker i de forskellige styrelser, der har vidst, hvad der skete, som længe har været klar over den store fare, at vi i øjeblikket har så meget gift?

Ministeren må undskylde mig, at jeg bliver ved at snakke konkret, men det er, fordi det er her, vi kan se, hvad denne underlige røg, der nu ligger over sagen, kommer til at betyde for disse mennesker og dermed for vores andres mulighed for at bruge de oplysninger.

Jeg synes egentlig, det kunne være rart, om ministeren ville kommentere det forhold, at resultaterne fra et notat kan offentliggøres i Politiken i dag, skønt det først af miljødirektøren har fået lov til at blive offentliggjort i dag. Hvordan vil ministeren egentlig forklare, at det altså er sivet ud? Der siver meget ud i øjeblikket.

Justitsministeren (Ole Espersen):

At der siver meget ud, er jeg da enig i. Det er måske en gang imellem udtryk for en lovlig smidig administration; andre gange kan det måske være udtryk for noget meget fornuftigt. Det kan jeg ikke tage stilling til, for jeg har ikke kendskab til den konkrete sag igen, som fru Margrete Auken nævner her.

Det samme gælder, når fru Margrete Auken taler om tjenestemænd, der føler sig usikre i deres stilling. Jeg har ikke kendskab til, at der har været tjenestemænd i denne sag, som har været forfulgt, eller som har været udsat for frygt for at være forfulgt. Jeg ved det ikke. Det har i og for sig ikke så meget at gøre med det spørgsmål, der blev stillet til mig, og alene af den grund mener jeg, det ikke er rigtigt, at jeg kommer ind på at kommentere det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 733